

31 Ιανουαρίου, 1995

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΣΟΥΠΠΟΥΡΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 413/92, 501/92, 576/92)

-
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Ημικρατικοί υπάλληλοι — Προαγωγές — Έννομο συμφέρον υποψηφίου που δεν ελελέγη να προσβάλει την προαγωγή ενώ ήδη κατέχει ομοιόβαθμη θέση — Αντίστοιχη προδικαστική ένσταση απεργρίφθη διότι ο αιτητής είχε θεωρηθεί κανονικά υποψήφιος καθ' όλη τη διαδικασία των προαγωγών. 5
- Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου Προαγωγές — Σύσταση του Διευθυντή — Κατά τον Καν. 4(1) του περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (Διορισμοί και Προαγωγές) Κανονισμού (Κ.Δ.Π. 317/87) η σύσταση δεν αποτελεί κριτήριο επιλογής — Τα ισχύοντα επί δημοσίων υπαλλήλων δεν εφαρμόζονται αναλογικώς — Ανυπαρξία υποχρέωσης για ειδική αιτιολόγηση της παρέκκλισης από τη σύσταση. 10
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη δέουσας έρευνας — Ισχυρισμοί περί προκαταλήψεως αξιολογούντων λειτουργών εναντίον υποψηφίου για προαγωγή — Οι δυσκολίες εξέτασης των πτυχών της υπόθεσης δεν αποτελεί δικαιολογία για την αποποίηση της υποχρέωσης του αρμοδίου οργάνου για διεξαγωγή δέουσας έρευνας — Προαγωγές ακυρώθηκαν. 15
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη δέουσας έρευνας — Ισχυρισμοί περί προκαταλήψεως αξιολογούντων λειτουργών εναντίον υποψηφίου για προαγωγή — Οι δυσκολίες εξέτασης των πτυχών της υπόθεσης δεν αποτελεί δικαιολογία για την αποποίηση της υποχρέωσης του αρμοδίου οργάνου για διεξαγωγή δέουσας έρευνας — Προαγωγές ακυρώθηκαν. 20
- Διοικητικό Δίκαιο — Προαγωγή — Δεν υφίσταται δικαίωμα προαγωγής αλλά μόνο προσδοκία — Συνέπειες και ως προς την εφαρμογή της παραγράφου 6 του Άρθρου 146 του Συντάγματος. 25

Με τις προσφυγές που συνεκδικάστηκαν οι αιτητές προσέβαλαν την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Πρώτου Εμπορικού Λειτουργού.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Προτού υπεισέλθει στην εξέταση της ουσίας των προσφυγών θα
 10 ασχοληθεί με την προδικαστική ένσταση που πρόβαλε ο δικηγόρος του Ιδρύματος και που αφορά ισχυριζόμενη έλλειψη έννομου συμφέροντος εκ μέρους του αιτητή στην πρ. 501/92.

Είναι η θέση των καθ' ων η αίτηση ότι η επίδικη θέση παρόλον
 15 που με βάση το Σχέδιο Υπηρεσίας είναι θέση Πρώτου Διορισμού και προαγωγής, εντούτοις προκηρύχθηκε ως θέση προαγωγής σύμφωνα με τον Καν. 13(2) των περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (Διορισμοί και Προαγωγαι) Κανονισμών του 1987 (Κ.Δ.Π. 317/87) και κατά συνέπεια ο αιτητής, που κατά τον ουσιώδη χρόνο κατείχε τη θέση Πρώτου Λογιστικού Λειτουργού,
 20 Κλ. Α12, δεν μπορούσε να προαχθεί και/ή να διεκδικήσει προαγωγή στη θέση Πρώτος Εμπορικός Λειτουργός, Κλ. Α12.

Η προδικαστική ένσταση που προβλήθηκε εκ μέρους του Ιδρύματος πρέπει να απορριφθεί για το λόγο ότι το ίδιο το Ίδρυμα
 25 από την αρχή μέχρι το τέλος της διαδικασίας πλήρωσης της θέσης, θεώρησε τον αιτητή ως υποψήφιο και ασχολήθηκε με την αξιολόγηση της υποψηφιότητάς του. Ο αιτητής έλαβε μέρος στις προσωπικές συνεντεύξεις τόσο ενόπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής, όσο και ενόπιον του Διοικητικού Συμβουλίου και συστήθηκε από το Διευθυντή μαζί με άλλους δύο υποψήφιους ως οι καταλληλότεροι. Συνεπώς δεν είναι επιτρεπτό για το Ίδρυμα κατά το στάδιο αυτό να εγείρει θέμα έλλειψης έννομου συμφέροντος του αιτητή. Το θέμα του έννομου συμφέροντος προσεγγίστηκε με παρόμοιο τρόπο από τους Δικαστές Κωνσταντινίδη και Νικήτα στις υποθέσεις **Εταιρεία SIEMENS AG v. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου**, και **Μαρία Μηχαλίδου v. Κυπριακής Δημοκρατίας**.

2. Όσον αφορά την ουσία των προσφυγών, κρίνεται ότι ο ισχυρισμός των αιτητών στις προσφυγές αρ. 413/92 και 576/92, που
 40 άπτεται του θέματος της μη καταγραφής της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις ενόπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής, και του ανατιολόγητου της Έκθεσης της γενικά, δεν ευσταθούν. Παρόμοιος ισχυρισμός

προβλήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στη *Σπύρος Επαμεινών-
δα κ.ά. v. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου.*

- Στην παρούσα υπόθεση εφόσον οι αιτητές συστήθηκαν ως κα-
τάλληλοι από τη Συμβουλευτική Επιτροπή και παραπέμφθηκαν 5
στο Διοικητικό Συμβούλιο, το Δικαστήριο δεν βλέπει πως επη-
ρεάστηκαν τα συμφέροντα τους, ώστε να νομιμοποιούνται να
εγείρουν τον πιο πάνω ισχυρισμό ως λόγο ακυρότητας.
3. Όσον αφορά τους ισχυρισμούς των αιτητών στις προσφυγές αρ. 10
413/92 και 576/92 αναφορικά με το αναιτιολόγητο της σύστασης
του Διευθυντή και τους ισχυρισμούς του αιτητή στην προσφυγή
αρ. 501/92, σε σχέση με παράλειψη να δοθεί ειδική αιτιολογία για
παραγνώρισή της, το Δικαστήριο έχει καταλήξει στο συμπέρα-
σμα ότι πρέπει και αυτοί να απορριφθούν ως αβάσιμοι. Τα ανα- 15
φερόμενα στις σελ. 11 και 12 της απόφασης *Σπύρος Επαμεινών-
δα κ.ά. v. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου* (πιο πάνω), εφαρ-
μόζονται και στις παρούσες προσφυγές.
4. Η κάθε υπόθεση κρίνεται με τα δικά της ιδιαίτερα περιστατικά, και 20
στην προκειμένη περίπτωση το ερώτημα που πρέπει να απασχολή-
σει το Δικαστήριο είναι κατά πόσο με βάση τα ενώπιόν του στοι-
χεία και έχοντας υπόψη το πόρισμα της Υπηρεσιακής Επιτροπής,
η έρευνα που διεξήχθη ήταν υπό τις περιστάσεις η δέουσα. 25
- Λαμβάνοντας υπόψη το περιεχόμενο της Έκθεσης και ιδιαίτερα
το απόσπασμα όπου η Υπηρεσιακή Επιτροπή ρητά αναφέρει
πως δεν μπόρεσε να καταλήξει σε ασφαλές συμπέρασμα κατά
πόσο και σε πιο βαθμό επηρεάστηκε η κρίση των τμηματάρχων
του αιτητή στο θέμα της βαθμολογίας, θεωρείται αδύνατο με όση 30
επιείκεια και αν κριθεί η υπόθεση, να δοθεί καταφατική απάντη-
ση στο πιο πάνω ερώτημα.
- Παρόλον που αναγνωρίζονται οι δυσκολίες εξέτασης των πτυχών
της υπόθεσης, εντούτοις το γεγονός αυτό δεν αποτελεί κατά την 35
άποψη του Δικαστηρίου δικαιολογία για την αποποίηση της υπο-
χρέωσης του αρμοδίου οργάνου για διεξαγωγή δέουσας έρευνας.
Ούτε το γεγονός ότι εξετάστηκε η βαθμολογία του αιτητή κατά τα
τελευταία είκοσι χρόνια, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το θέμα ερευ-
νήθηκε επαρκώς. Όσον αφορά το πόρισμα της Υπηρεσιακής Επι- 40
τροπής σε σχέση με τη βαθμολογία του αιτητή, παρατηρείται ότι οι
βαθμολογίες που κάλυπταν μια περίοδο πέραν των είκοσι ετών,
συντάσσονταν από δύο αξιολογούντες λειτουργούς, εναντίον των
οποίων υπάρχει εκ μέρους του αιτητή ισχυρισμός για προκατάλη-

ψη. Συνεπώς μειώνεται, η σημασία του συμπεράσματος ότι η βαθμολογία του αιτητή παρουσιάζει μια σταθερή εικόνα χωρίς αδικαιολόγητες διακυμάνσεις ή ασυνέπειες.

5 Με βάση όλα τα ενώπιόν του στοιχεία, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η έρευνα των ισχυρισμών του αιτητή από την Υπηρεσιακή Επιτροπή, δεν ήταν η δέουσα και το Διοικητικό Συμβούλιο δεν έπρεπε να την είχε υιοθετήσει χωρίς να έχει προβεί και το ίδιο σε περαιτέρω διερεύνηση του θέματος.

10 Το συμπέρασμά αυτό οδηγεί την επίδικη απόφαση σε ακύρωση. Η επιτυχία του αιτητή στην προσφυγή αρ. 576/92, καθιστά χωρίς αντικείμενο τις άλλες δύο προσφυγές. Δεν τίθεται θέμα έκδοσης νέας ακυρωτικής απόφασης για τους σκοπούς της παραγράφου 6 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, εφόσον οι αιτητές, δεν έχουν δικαίωμα προαγωγής, αλλά προσημνή για προαγωγή.

15
20 Εν πάση όμως περιπτώσει, έχοντας υπόψη τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία, ότι το συμπέρασμα του Διοικητικού Συμβουλίου ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερέχουν σε σχέση με ορισμένους από τους αιτητές, δεν είναι πρόδηλο σ' αυτήν την ίδια την απόφαση και αφήνει ορισμένα ερωτηματικά ως προς την επάρκεια της αιτιολογίας της επίδικης απόφασης.

25 5. Η προσβαλλόμενη απόφαση για προαγωγή των δύο ενδιαφερομένων μερών ακυρώνεται. Η δίκη ως προς τις προσφυγές αρ. 413/92 και 501/92 κηρύσσεται καταργημένη. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Διαταγή ως ανωτέρω.

30 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Εταιρεία Siemens AG ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (1994) 4 Α.Α.Δ. 1966,

35 *Μιχαηλίδου ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 2543,*

Επαμεινώνδας κ.ά. ν. Ρ.Ι.Κ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 1987,

40 *Μαρκίδου κ.ά. ν. Κ.Ο.Τ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 4472,*

Kontemeniontis ν. C.B.C. (1982) 3 C.L.R. 1027,

Μιλτιάδους κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,

Δημοκρατία ν. Χαραλάμπους (1992) 3 Α.Α.Δ. 251,

Γιωργάκης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 2091.

Προσφυγές.

5

Προσφυγές εναντίον της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του καθ' ου η αίτηση, με την οποία προήχθησαν στη θέση Πρώτου Εμπορικού Λειτουργού τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί οι αιτητές.

10

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές στις προσφυγές αρ. 413/92 και 576/92.

Α. Παπαφιλίππου, για τον Αιτητή στην προσφυγή 501/92.

15

Π. Πολυβίου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α. Παπαχαραλάμπους & Π. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Άννα Παπαγεωργίου.

20

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με τις προσφυγές αυτές που συνεδικάστηκαν γιατί στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης και παρουσιάζουν κοινά σημεία γεγονότων και νόμου, οι αιτητές ζητούν την ακύρωση της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (το Ίδρυμα), με την οποία προάχθησαν στη θέση Πρώτου Εμπορικού Λειτουργού τα ενδιαφερόμενα μέρη Ιωάννης Ιωσηφάκης και Άννα Παπαγεωργίου. Στο σημείο αυτό επισημαίνεται ότι ο αιτητής στην προσφυγή αρ. 501/92 προσβάλλει μόνο την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους Παπαγεωργίου.

25

30

Με βάση την προκήρυξη δύο κενών θέσεων Πρώτου Εμπορικού Λειτουργού (θέση Πρώτου Διορισμού & Προαγωγής) υπέβαλαν αιτήσεις έξι μέλη του προσωπικού του Ιδρύματος, δηλαδή οι αιτητές, τα ενδιαφερόμενα μέρη και ακόμη ένας υποψήφιος, ο οποίος κρίθηκε ότι δεν πληρούσε τα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας, με αποτέλεσμα να μη θεωρηθεί υποψήφιος.

35

40

Η Συμβουλευτική Επιτροπή Επιλογής συνήλθε σε δύο συνεδριάσεις στις 28.1.92 και 31.1.92. Στην πρώτη συνεδρίαση εξετάστηκαν τα προσόντα των υποψηφίων και αποφασίστηκε ότι οι τρεις αιτητές και τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη πληρούσαν τα κρι-

τήρια καταλληλότητας και κλήθηκαν σε προσωπικές συνεντεύξεις για περαιτέρω διερεύνηση της καταλληλότητάς τους για τη θέση. Η Επιτροπή δέχθηκε σε προσωπικές συνεντεύξεις τους 5 υποψηφίους στις 31.1.92.

5

Η Επιτροπή με βάση το περιεχόμενο των ενώπιόν της εγγράφων και φακέλων και την απόδοση των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις, έκρινε ότι και οι πέντε υποψήφιοι πληρούσαν τις προϋποθέσεις καταλληλότητας για τη θέση και αποφάσισε την παραπομπή τους στο Διοικητικό Συμβούλιο με αλφαβητική σειρά.

10

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος επιλήφθηκε του θέματος πλήρωσης των δύο θέσεων Πρώτου Εμπορικού Λειτουργού στη συνεδρίαση του με ημερ. 15.4.92. Κατά τη συζήτηση του θέματος το Συμβούλιο είχε ενώπιόν του σημείωμα του Διευθυντή Διοικήσεως και Οικονομικών ημερ. 11.3.92, με τα επισυναφθέντα σ' αυτό έγγραφα. Είχε επίσης ενώπιόν του τις αιτήσεις των υποψηφίων, τους προσωπικούς φακέλους τους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις τους, που περιέχουν τη βαθμολογία και την αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων για το σύνολο της υπηρεσίας τους στο Ίδρυμα, καθώς και επιστολή του Γενικού Διευθυντή ημερ. 28.11.91 και έκθεση Υπηρεσιακής Επιτροπής που διερεύνησε παράπονο του υποψηφίου Α. Κουρτελλάρη σχετικά με τη βαθμολογία του.

15

20

25

30

Το Συμβούλιο αποφάσισε ότι οι πέντε υποψήφιοι που παραπέμφθηκαν σε αυτό από την Επιτροπή, πληρούσαν τις προϋποθέσεις του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης, και ακολούθως, όπως αναφέρεται στα σχετικά πρακτικά, κατόπιν ενδελεχούς μελέτης υιοθέτησε την έκθεση της Υπηρεσιακής Επιτροπής που διερεύνησε το παράπονο του υποψηφίου Κουρτελλάρη Ανδρέα σχετικά με τη βαθμολογία του.

Στη συνέχεια το Συμβούλιο δέχθηκε σε προσωπική συνέντευξη τον κάθε υποψήφιο χωριστά.

35

40

Πριν την αξιολόγηση των υποψηφίων, το Συμβούλιο ζήτησε από το Διευθυντή Διοικήσεως και Οικονομικών, να κάμει σύσταση για τους καταλληλότερους από αυτούς. Ο Διευθυντής σύστησε κατά σειρά καταλληλότητας τον αιτητή Παναγίδη, το ενδιαφερόμενο μέρος Ιωσηφάκη και το ενδιαφερόμενο μέρος Παπαγεωργίου. Για τους αιτητές Κουρτελλάρη και Σουππουρή ο Διευθυντής Διοικήσεως και Οικονομικών είπε ότι, με βάση όλα τα στοιχεία ενώπιον του Συμβουλίου, υστερούν των πιο πάνω και δεν είναι δυνατό να συστηθούν για προαγωγή στην υπό κρίση θέση. Μετά την

αποχώρηση του Διευθυντή από τη συνεδρίαση, το Συμβούλιο αξιολόγησε την απόδοση των υποψηφίων κατά την προσωπική συνέντευξη και κατάταξε την Παπαγεωργίου Άννα ως "πολύ καλή", τους Ιωσηφάκη Άκη, Σουτπουρή Χαράλαμπο και Παναγίδα Σταύρο ως "καλούς" και τον Κουρτελλάρη Ανδρέα ως "μέτριο".

5

Στη συνέχεια τα πρακτικά του Συμβουλίου αναφέρουν:

"Το Συμβούλιο υιοθέτησε την εισήγηση του Διευθυντή Διοικήσεως και Οικονομικών ότι οι καταλληλότεροι για προαγωγή είναι οι Παναγίδης Σταύρος, Ιωσηφάκης Άκης και Άννα Παπαγεωργίου, όμως δεν υιοθέτησε τη σειρά κατάταξης που πρότεινε ο Διευθυντής Διοικήσεως και Οικονομικών. Το Συμβούλιο, μετά από προσεκτική μελέτη όλων των δεδομένων και στοιχείων ενώπιόν του, συμφώνησε με την άποψη του Διευθυντή Διοικήσεως και Οικονομικών ότι οι υποψήφιοι Κουρτελλάρης Ανδρέας και Σουτπουρής Χαράλαμπος υστερούν των άλλων υποψηφίων.

10

15

Το Συμβούλιο, αφού έλαβε υπ' όψη και συνεκτίμησε το σύνολο των ενώπιόν του στοιχείων αναφορικά με τους υποψηφίους και την απόδοσή τους στις προσωπικές συνεντεύξεις, σε συνάρτηση με τις απαιτήσεις του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας και με γνώμονα την καταλληλότητα για τη θέση, ότι οι καταλληλότεροι για προαγωγή είναι οι Ιωσηφάκης Άκης και Παπαγεωργίου Άννα και αποφάσισε την προαγωγή τους στη θέση "Πρώτος Εμπορικός Λειτουργός" από την 1η Μαΐου 1992.

20

25

Η απόφαση για την προαγωγή της Παπαγεωργίου Άννας ήταν ομόφωνη. Η απόφαση για την προαγωγή του Ιωσηφάκη Άκη ελήφθη κατά πλειοψηφία. ...."

30

Ακολούθως το Διοικητικό Συμβούλιο παραθέτει τους λόγους για τους οποίους κατά την άποψή του τα ενδιαφερόμενα μέρη κρίθηκαν καταλληλότεροι για προαγωγή. Στα πρακτικά παρατίθενται επίσης οι λόγοι για τους οποίους ένα μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ψήφισε υπέρ της προαγωγής του αιτητή Παναγίδα.

35

Η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου κοινοποιήθηκε στο προσωπικό του Ιδρύματος με την Εγκύκλιο του Γενικού Διευθυντή αρ. 6/92 και ημερ. 27.5.92.

40

Ως αποτέλεσμα καταχωρήθηκαν οι παρούσες προσφυγές.

Οι λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν από το δικηγόρο των αιτητών στις προσφυγές αρ. 413/92 και 576/92 είναι οι ακόλουθοι:

5 (1) Η απόδοση των υποψηφίων κατά τις προφορικές συνεντεύξεις ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής δεν καταγράφεται πουθενά και η έκθεση της Επιτροπής είναι ανατιολόγητη.

10 (2) Η σύσταση του Διευθυντή συγκρούεται με τα στοιχεία των φακέλων και στερείται αιτιολογίας.

(3) Από έλλειψη αιτιολογίας πάσχει και η τελική απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος.

15 (4) Σε σχέση με τον αιτητή Κουρτελλάρη προβλήθηκε και ο ισχυρισμός ότι η σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων του πάσχει από έλλειψη αντικειμενικότητας και/ή ύπαρξη έχθρας εκ μέρους των αξιολογούντων λειτουργών του, και ότι το ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο δεν ερεΐνησε όπως όφειλε τους ισχυρισμούς αυτούς.

20 Οι λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν από τον αιτητή στην προσφυγή αρ. 501/92, είναι οι εξής:

25 (1) Οι καθ' ων η αίτηση παραγνώρισαν το γεγονός ότι ο αιτητής υπερτερεί καταφανώς έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους Παπαγεωργίου σε αξία, προσόντα και αρχαιότητα.

30 (2) Οι καθ' ων η αίτηση επέλεξαν το ενδιαφερόμενο μέρος με αποκλειστικό κριτήριο τις ενώπιόν τους προφορικές συνεντεύξεις, και πλανήθηκαν αναφορικά με τα κριτήρια που έλαβαν υπόψη για προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους.

35 (3) Οι καθ' ων η αίτηση παραγνώρισαν τη σύσταση του Διευθυντή υπέρ του αιτητή χωρίς να δώσουν νόμιμη και/ή ειδική αιτιολογία.

(4) Έλλειψη δέουσας έρευνας.

40 Προτού υπεισέλθω στην εξέταση της ουσίας των προσφυγών θα ασχοληθώ με την προδικαστική ένσταση που πρόβαλε ο δικηγόρος του Ιδρύματος και που αφορά ισχυριζόμενη έλλειψη έννομου συμφέροντος εκ μέρους του αιτητή Παναγίδη.

Είναι η θέση του κ. Πολυβίου ότι η επίδικη θέση παρόλον που με βάση το Σχέδιο Υπηρεσίας είναι θέση Πρώτου Διορισμού και

Προαγωγής, εντούτοις προκηρύχθηκε ως θέση προαγωγής σύμφωνα με τον Καν. 13(2) των περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (Διορισμοί και Προαγωγαι) Κανονισμών του 1987 (Κ.Δ.Π. 317/87) και κατά συνέπεια ο αιτητής, που κατά τον ουσιώδη χρόνο κατείχε τη θέση Πρώτου Λογιστικού Λειτουργού, Κλ. Α12, δεν μπορούσε να προαχθεί και/ή να διεκδικήσει προαγωγή στη θέση Πρώτος Εμπορικός Λειτουργός, Κλ. Α12. "Προαγωγή" του αιτητή στην επίδικη θέση συνέχισε, δεν θα επέφερε οποιαδήποτε αλλαγή στην υπηρεσιακή του κατάσταση, που θα συνεπαγεται αύξηση στην αμοιβή του ή την ένταξη σε ανώτερο βαθμό της υπηρεσίας ή επί μισθοδοτικής κλίμακας με ψηλότερο ανώτατο όριο (βλ. ορισμό του όρου "Προαγωγή" στον Καν. 2). Με βάση τον ορισμό αυτό κατέληξε ο δικηγόρος του Ιδρύματος, δεν ήταν δυνατό ο αιτητής να προαχθεί στην επίδικη θέση, με αποτέλεσμα να στερείται έννομου συμφέροντος να προσβάλει την προαγωγή άλλου υπαλλήλου στην υπό κρίση υπόθεση.

Αντίθετα, ο δικηγόρος του αιτητή παρέπεμψε στον ορισμό του όρου "Διορισμός", που επίσης εκτίθεται στον Καν. 2 και σε συνάρτηση με την προκήρυξη της θέσης ως θέσης Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής μεταξύ των μελών του προσωπικού, είπε ότι προσωπικό που πληρούσε το Σχέδιο Υπηρεσίας και που βρισκόταν σε ίση μισθολογικά θέση με την επίδικη, μπορούσε να θεωρηθεί ως υποψήφιος για πρώτο διορισμό, ενώ προσωπικό που κατείχε χαμηλότερη μισθολογικά θέση μπορούσε να θεωρηθεί ως υποψήφιος για προαγωγή.

Αφού εξέτασα τους εκατέρωθεν ισχυρισμούς των δικηγόρων, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προδικαστική ένσταση που προβλήθηκε εκ μέρους του Ιδρύματος πρέπει να απορριφθεί για το λόγο ότι το ίδιο το Ίδρυμα από την αρχή μέχρι το τέλος της διαδικασίας πλήρωσης της θέσης, θεώρησε τον αιτητή ως υποψήφιο και ασχολήθηκε με την αξιολόγηση της υποψηφιότητάς του. Ο αιτητής έλαβε μέρος στις προσωπικές συνεντεύξεις τόσο ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής, όσο και ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου και συστήθηκε από το Διευθυντή μαζί με άλλους δύο υποψήφιους ως οι καταλληλότεροι. Συνεπώς δεν είναι επιτρεπτό για το Ίδρυμα κατά το στάδιο αυτό να εγείρει θέμα έλλειψης έννομου συμφέροντος του αιτητή. Το θέμα του έννομου συμφέροντος προσεγγίστηκε με παρόμοιο τρόπο από τους Δικαστές Κωνσταντινίδη και Νικήτα στις υποθέσεις *Εταιρεία Siemens AG v. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1966 και *Μαρίας Μιχαηλίδου v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 2543.

Όσον αφορά την ουσία των προσφυγών, κρίνω ότι ο ισχυρισμός των αιτητών στις προσφυγές αρ. 413/92 και 576/92, που άπτεται του θέματος της μη καταγραφής της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής, και του αναιτιολόγητου της Έκθεσης της γενικά, δεν ευσταθούν. Παρόμοιος ισχυρισμός προβλήθηκε ενώπιόν μου στις συνεκδικασθείσες προσφυγές αρ. 122/92, 284/92 και 310/92, **Σπύρου Επαμεινώνδα κ.α. ν. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου** (1993) 4 Α.Α.Δ. 1987 όπου ειπώθηκαν τα ακόλουθα:

"Όπως συνάγεται από τα πρακτικά των συνεδριάσεων της, η Συμβουλευτική Επιτροπή στην υπό κρίση περίπτωση περιορίστηκε κατά τη διεξαγωγή των συνεντεύξεων στην απλή διαπίστωση της κατοχής από τους υποψηφίους των απαιτούμενων από το Σχέδιο Υπηρεσίας προσόντων και στη διακρίβωση της ικανότητάς τους να αναλάβουν και να εκτελούν τα καθήκοντα της θέσης. Η Επιτροπή δεν επεκτάθηκε στη διατύπωση οποιωνδήποτε αξιολογικών κρίσεων ή παρατηρήσεων, ούτε σε οποιαδήποτε συγκριτική έρευνα και ιεράρχιση των υποψηφίων ανάλογα με την καταλληλότητα ενός εκάστου για τη θέση. Η μη καταγραφή των αποτελεσμάτων των συνεντεύξεων δεν επηρέασε αρνητικά τα συμφέροντα των αιτητών, εφόσον αυτοί, όπως και όλοι οι υπόλοιποι υποψήφιοι, κρίθηκαν κατάλληλοι για τη θέση και παραπέμφθηκαν στο Διοικητικό Συμβούλιο.

Ακόμη και αν η ενέργεια αυτή της Συμβουλευτικής Επιτροπής δεν τυγχάνει επιδοκμασίας, εντούτοις δεν είναι ικανή να επιφέρει ακυρότητα της διαδικασίας, για το λόγο ότι οι αιτητές που συστήθηκαν δεν είχαν επηρεαστεί δυσμενώς."

Στην παρούσα υπόθεση εφόσον οι αιτητές συστήθηκαν ως κατάλληλοι από τη Συμβουλευτική Επιτροπή και παραπέμφθηκαν στο Διοικητικό Συμβούλιο, δεν βλέπω πως επηρεάστηκαν τα συμφέροντά τους, ώστε να νομιμοποιούνται να εγείρουν τον πιο πάνω ισχυρισμό ως λόγο ακυρότητας.

Όσον αφορά τους ισχυρισμούς των αιτητών στις προσφυγές αρ. 413/92 και 576/92 αναφορικά με το αναιτιολόγητο της σύστασης του Διευθυντή και τους ισχυρισμούς του αιτητή στην προσφυγή αρ. 501/92, σε σχέση με παράλειψη να δοθεί ειδική αιτιολογία για παραγνώρισή της, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι πρέπει και αυτοί να απορριφθούν ως αβάσιμοι. Στην απόφαση **Σπύρος Επαμεινώνδας κ.α. ν. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος**

Κύπρου (πιο πάνω), αναφέρονται τα ακόλουθα, τα οποία εφαρμόζονται και στις παρούσες προσφυγές:

"Τα κριτήρια τα οποία συνθέτουν την ουσιαστική καταλληλότητα των υποψηφίων για προαγωγή στο Ίδρυμα, προσδιορίζονται από τον Καν. 4(1) των περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (Διορισμοί και Προαγωγή) Κανονισμών του 1987, Κ.Δ.Π. 317/87, σύμφωνα με τον οποίο, "Η αξία, τα προσόντα και η αρχαιότης αποτελούν τα τρία κριτήρια επί τη βάσει των οποίων κρίνονται οι υποψήφιοι οι προερχόμενοι εκ του προσωπικού του Ιδρύματος". Το στοιχείο των συστάσεων του προϊσταμένου δεν περιλαμβάνεται στα πιο πάνω κριτήρια επιλογής, συνεπώς οι νομολογιακές αρχές που διέπουν τη σύσταση δημοσίων υπαλλήλων, όπου οι συστάσεις του Προϊστάμενου Τμήματος καθορίζονται από τον ίδιο το νόμο σαν κριτήριο επιλογής, δεν μπορούν να τύχουν αναλογικής εφαρμογής στην περίπτωση των προαγωγών στο Ίδρυμα. Συνεπώς, οι "συστάσεις" του Διευθυντή προγραμμάτων του Ρ.Ι.Κ. ημερ. 15.1.92, καθώς και τα όσα περιλαμβάνονταν στην επιστολή του Τμηματάρχη Προγραμμάτων Ραδιοφώνου ημερ. 14.1.92, δεν αποτελούσαν σύσταση με την ίδια έννοια του αρ. 35(4) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν. 1/90) και καμιά υποχρέωση ειδικής αιτιολόγησης της παρέκκλισης από αυτές δεν δημιουργήθηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο."

Θα προχωρήσω τώρα να εξετάσω τους ισχυρισμούς του αιτητή στην προσφυγή αρ. 576/92, σε σχέση με την παράλειψη διεξαγωγής έρευνας από το Διοικητικό Συμβούλιο, για να διαπιστωθεί ισχυριζόμενη έλλειψη αντικειμενικότητας και/ή ύπαρξη έχθρας εκ μέρους των αξιολογούντων λειτουργών του. Είναι η θέση του κ. Αγγελίδη ότι οι ισχυρισμοί του αιτητή επεκτείνονται πέραν των ισχυρισμών για εχθρική αντιμετώπισή του, και σε καταγγελίες για αλλοιώσεις του προσωπικού του φακέλου. Η Υπηρεσιακή Επιτροπή που διορίστηκε για να διερευνήσει το θέμα, είτε, αρκέστηκε στην επιφανειακή εξέταση της βαθμολογίας του αιτητή, για να καταλήξει σε πρόχειρα συμπεράσματα και υπό τις περιστάσεις, επιβάλλετο όπως το Διοικητικό Συμβούλιο διεξάγει το ίδιο έρευνα.

Για σκοπούς εξέτασης των ισχυρισμών του αιτητή είναι κατά την άποψη μου απαραίτητη η παράθεση αποσπασμάτων από την Έκθεση της Υπηρεσιακής Επιτροπής που διερεύνησε το παράπονο του κ. Κουρτελλάρη. Μέλη της Επιτροπής διορίστηκαν από το Γενικό Διευθυντή του Ιδρύματος (βλ. επιστολή του ημερ. 28.11.91), ο Διευθυντής Προγραμμάτων, ο Διευθυντής Τεχνικών Υπηρεσιών και ο Εσωτερικός Ελεγκτής. Στην Έκθεση που υπο-

γράφηκε από τα μέλη στις 27.3.92 και στάληκε στο Διοικητικό Συμβούλιο, αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

"II. ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

5

Για να μπορέσουμε να ετοιμάσουμε την έκθεσή μας καταρτίσαμε δυο πίνακες οι οποίοι παρουσιάζουν τη βαθμολογία του κ. Κουρτελλάρη για όλα τα χρόνια της υπηρεσίας του στο Ίδρυμα (Πίνακας 1: 1969-1990) και αναλυτικότερα τη βαθμολογία του για τα πέντε τελευταία χρόνια (Πίνακας 2: 1986-1990). Οι πίνακες αυτοί επισυνάπτονται για πληρέστερη κατατόπισή σας.

10

15

Ο υπάλληλος θεωρεί τις βαθμολογίες του χαμηλές, γεγονός που το αποδίδει στην αντιπαράθεση του με τους κατά καιρούς Τμηματάρχες του.

20

Για να αποδείξει τους ισχυρισμούς του αυτούς ο παραπονούμενος προσεκόμισε πάρα πολλά στοιχεία, κυρίως αλληλογραφία μεταξύ αυτού, των Τμηματαρχών του και άλλων υπαλλήλων του Τμήματος, τα οποία αφορούν σχεδόν όλη την χρονική περίοδο της υπηρεσίας του στο Ίδρυμα. Παρ' όλον ότι διεξήλαμε αρκετά από αυτά, μας ήταν αδύνατο να εντυπώσουμε σε όλες τις λεπτομέρειες των στοιχείων αυτών, λόγω της πληθώρας τους.

25

30

Εξετάζοντας τις βαθμολογίες δώσαμε ιδιαίτερη σημασία στα πέντε τελευταία χρόνια της υπηρεσίας του παραπονούμενου που έχουν μεγαλύτερη βαρύτητα για σκοπούς προαγωγής. Για τα χρόνια αυτά (1986-1990) βλέπουμε ότι υπάρχει πλήρης συνέπεια με ελαφρά μάλιστα σταδιακή βελτίωση της βαθμολογίας του, χωρίς οποιεσδήποτε ανακολουθίες.

35

Κατά το 1986, ο υπάλληλος αυτός έχει 1Α, 5Β, 5Γ και 4Δ στη βαθμολογία του, για να καταλήξει σταδιακά στο 1990 με βαθμολογία 1Α, 8Β, 5Γ και 1Δ (Δείτε πίνακες 1 & 2). Επίσης, θα πρέπει να τονισθεί ότι η βαθμολογία αυτή παρουσιάζει συνέπεια και όσον αφορά τα δεκαπέντε κριτήρια της αξιολόγησης. Επειδή ο υπάλληλος στις επιστολές του με τις οποίες υποβάλλει και προσπαθεί να τεκμηριώσει τα παρόνόμα του, αναφέρεται αναδρομικά και στις βαθμολογίες του από την πρόσληψη του στο Ίδρυμα το 1969, επικαλούμενος δυσμενείς βαθμολογίες μετά το 1974 σε σχέση με την περίοδο 1969-1973, εξετάζοντας την περίοδο αυτή παρατηρούμε τα εξής:

40

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....

5

III. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από τα στοιχεία που είχαμε στη διάθεσή μας και από όσα τέθηκαν υπόψη μας από τον παραπονούμενο και τον Τμηματάρχη του έχουμε σχηματίσει την εικόνα μιας μόνιμης αντιπαράθεσης μεταξύ του υπαλλήλου και των Τμηματάρχων του, που είχε σαν αποτέλεσμα τη συνεχή ανταλλαγή επιστολών, πράγμα που θα πρέπει να είχε δημιουργήσει κάποια ψυχρότητα στις σχέσεις τους.

10

Μας ήταν πρακτικά αδύνατο να εξετάσουμε ένα ένα τους ισχυρισμούς του παραπονουμένου και τα πάμπολλα τεκμήρια που προσκομίστηκαν τόσο από αυτόν όσο και από τον Τμηματάρχη του ή να πάρουμε καταθέσεις από τον ίδιο, τους κατά καιρούς Τμηματάρχες, συναδέλφους του ή και άλλους μάρτυρες, για να καταλήξουμε σε ασφαλές συμπέρασμα κατά πόσο και σε ποιο βαθμό το κλίμα αυτό επηρέασε την κρίση των Τμηματάρχων του στο θέμα της βαθμολογίας του.

15

20

Γενική όμως διαπίστωση είναι ότι οι βαθμολογίες των Τμηματάρχων του Εμπορικού Τμήματος που καλύπτουν μια περίοδο είκοσι και πλέον ετών, παρουσιάζουν μια σταθερή εικόνα για την απόδοση του κ. Κουρτελλάρη, χωρίς αδικαιολόγητες διακυμάνσεις ή ασυνέπειες."

25

Είναι γεγονός ότι τα στοιχεία και οι λεπτομέρειες που άπτονται των ισχυρισμών του αιτητή δεν είναι λίγα, όπως φαίνεται και από τα πολυσέλιδα τεκμήρια της ένορκης δήλωσης του αιτητή που καταχωρήθηκε στις 3.9.93.

30

Ο δικηγόρος του Ιδρύματος σ' απάντηση των ισχυρισμών του δικηγόρου του αιτητή, υποστήριξε ότι όλη η πληθώρα εγγράφων σχετικών και άσχετων ήταν ενώπιον της Υπηρεσιακής Επιτροπής που διερεύνησε το θέμα. Η Επιτροπή, είτε, δικαιολογημένα δεν ενδιέτριψε σε όλες τις λεπτομέρειες όλων των υπηρεσιακών επιστολών του αιτητή και επικεντρώθηκε στο θέμα της βαθμολογίας. Είναι φανερό, συνεχίζει, ότι έγινε δέουσα έρευνα η οποία και υιοθετήθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο, και παρέπεμψε, μεταξύ άλλων, στις υποθέσεις *Θεοφανώ Μαρκίδου κ.ά. v. Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4472 και *Kontemeniotis v. C.B.C.* (1982)

35

40

3 C.L.R. 1027, για υποστήριξη της θέσης του.

5 Την απόφαση στην υπόθεση **Θεοφανώς Μαρκίδου** (πιο πάνω), επικαλέστηκε και ο δικηγόρος του αιτητή για στήριξη των δικών του θέσεων.

10 Η κάθε υπόθεση κρίνεται με τα δικά της ιδιαίτερα περιστατικά, και στην προκειμένη περίπτωση το ερώτημα που πρέπει να απασχολήσει το Δικαστήριο είναι κατά πόσο με βάση τα ενώπιόν του στοιχεία και έχοντας υπόψη το πόρισμα της Υπηρεσιακής Επιτροπής, η έρευνα που διεξήχθη ήταν υπό τις περιστάσεις η δεουσα.

15 Λαμβάνοντας υπόψη το περιεχόμενο της Έκθεσης και ιδιαίτερα το απόσπασμα όπου η Υπηρεσιακή Επιτροπή ρητά αναφέρει πως δεν μπόρεσε να καταλήξει σε ασφαλές συμπέρασμα κατά πόσο και σε πιο βαθμό επηρεάστηκε η κρίση των Τμηματάρχων του αιτητή στο θέμα της βαθμολογίας, θεωρώ αδύνατο με όση επιείκεια και αν κριθεί η υπόθεση, να δώσω καταφατική απάντηση στο πιο πάνω ερώτημα.

20 Παρόλον που αναγνωρίζονται οι δυσκολίες εξέτασης των πτυχών της υπόθεσης, εντούτοις το γεγονός αυτό δεν αποτελεί κατά την άποψή μου δικαιολογία για την αποποίηση της υποχρέωσης του αρμοδίου οργάνου για διεξαγωγή δέουσας έρευνας. Ούτε το

25 γεγονός ότι εξετάστηκε η βαθμολογία του αιτητή κατά τα τελευταία είκοσι χρόνια, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το θέμα ερευνήθηκε επαρκώς. Όσον αφορά το πόρισμα της Υπηρεσιακής Επιτροπής σε σχέση με τη βαθμολογία του αιτητή, παρατηρώ ότι οι βαθμολογίες που κάλυπταν μια περίοδο πέραν των είκοσι ετών, συντάσσονταν από δύο αξιολογούντες λειτουργούς, εναντίον των

30 οποίων υπάρχει εκ μέρους του αιτητή ισχυρισμός για προκατάληψη. Συνεπώς μειώνεται, κατά την άποψή μου, η σημασία του συμπεράσματος ότι η βαθμολογία του αιτητή παρουσιάζει μια σταθερή εικόνα χωρίς αδικαιολόγητες διακυμάνσεις ή ασυνέπειες. Η μόνη περίοδος κατά την οποία ο αιτητής δεν βαθμολογήθηκε από τους εν λόγω δύο λειτουργούς, αφορούσε μέρος του 1982 και μέρος του 1983, όπου αξιολογήθηκε από τρίτο λειτουργό με "Σχεδόν Α". (βλ. Τεκμήριο Α7 στην ένορκη δήλωση του αιτητή). Ένας από τους ισχυρισμούς του αιτητή είναι ότι η βαθμολογία

40 αυτή είχε "εξαφανιστεί για άγνωστους λόγους" από το φάκελο του και ότι είναι μετά από προσπάθειες δικές του που εντοπίστηκε. Στην Επισύναψη Ι της Έκθεσης της Υπηρεσιακής Επιτροπής αναφέρεται ότι για το 1983 δεν υπάρχει βαθμολογία.

Με βάση όλα τα ενώπιόν μου στοιχεία, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η έρευνα των ισχυρισμών του αιτητή από την Υπηρεσιακή Επιτροπή, δεν ήταν η δέουσα και το Διοικητικό Συμβούλιο δεν έπρεπε να την είχε υιοθετήσει χωρίς να έχει προβεί και το ίδιο σε περαιτέρω διερεύνηση του θέματος.

5

Το συμπέρασμά μου αυτό οδηγεί την επίδικη απόφαση σε ακύρωση. Η επιτυχία του αιτητή στην προσφυγή αρ. 576/92, καθιστά χωρίς αντικείμενο τις άλλες δύο προσφυγές. Δεν τίθεται θέμα έκδοσης νέας ακυρωτικής απόφασης για τους σκοπούς της παραγράφου 6 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, εφόσον οι αιτητές δεν έχουν δικαίωμα προαγωγής, αλλά προσμονή για προαγωγή (βλ. *Κλέαρχος Μιλτιάδους κ.ά. v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318, *Κυπριακή Δημοκρατία v. Βαρνάβα Χαραλάμπους* (1992) 3 Α.Α.Δ. 251 και *Οδυσσέας Γιωργάκης κ.ά. v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 2091).

10

15

Εν πάση όμως περιπτώσει θα πρόσθετα, έχοντας υπόψη τα ενώπιόν μου στοιχεία, ότι το συμπέρασμα του Διοικητικού Συμβουλίου ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερέχουν σε σχέση με ορισμένους από τους αιτητές, δεν είναι πρόδηλο σ' αυτήν την ίδια την απόφαση και αφήνει ορισμένα ερωτηματικά ως προς την επάρκεια της αιτιολογίας της επίδικης απόφασης.

20

Η προσβαλλόμενη απόφαση για προαγωγή των δύο ενδιαφερομένων μερών ακυρώνεται. Η δίκη ως προς τις προσφυγές αρ. 413/92 και 501/92 κηρύσσεται καταγενημένη. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

25

Διαταγή ως ανωτέρω.